

kring Husene, saa længe det kun staa 1 Alen højt? Ja, det er farligt i mange Henseender. Det ødelægger Husene og det Foder, Vandet trænger igennem, og saa meget vide vel Landmændene, at ikke alene det nederste Lag af Foderet ødelægges, men at dette Lag fordærver det næste. Det er heller ikke heldigt, at Kreaturerne staa i Vand til langt op paa Benene et Døgns Tid. Det er heller ikke behageligt for Mennesker, men de pleje bedre at kunne hytte sig, de kunne bedre gaa til Vejrs, men man kan ikke saa godt faa Køerne op paa Loftet. Der var en Mand paa Klitten, hvis So havde faret med Grise, og da Vandet begyndte at gaa langt op i Grisestien, tog han Grisene og lagde dem ind i en Seng — ja, nu skulle De ikke le —, det var ikke saadan en Seng med Sengklæder, men et Sengested med noget Halm i Bunden, og der bevarede han Grisene Døgnet over, og han har nok faaet dem solgt siden. I det Sogn, hvor jeg bor, som ligger længere mod Syd, var der en Mand, som vilde ned til en anden, der bor ude ved Engkanten. Da han saa, at Uvejret blev for groft, vilde han se, hvordan det gik der, og saa red han fra Nebel By udefter. Der var saa meget Vand allerede, at det var gaaet op i den Mands Hus, som han vilde til. Vandet stod mindst 1 Alen højt. Men inden han kom til Stedet, kunde han hverken se Grøfter eller Vejen, og Hesten gik i Grøften, saa Manden faldt af, og Hesten kom til at slaa ham der i Vandet. Det var ikke saa underligt. Det var ikke langt fra, at den Historie havde kostet ham hans Liv.

Gennemgravningen ved Hvide Sande er ikke noget, man kan skyde fra sig og sige: Lad det staa et Aars Tid, Løbet lukker sig vist af sig selv, der er ikke Fare for, at det bliver saa stort, at der ikke kan være Tale om at lukke det. Jo, der er netop Fare for, at det kan blive for stort dertil. Vil man gøre noget forstandigt derovre og det, som i det lange Løb bliver billigst for Staten, tager man fat straks paa at lukke det. Endnu kan det maaske gøres. Men ingen kan garantere, hvor længe endnu det kan gøres. Ingen kunde have sagt, at Stormen vilde komme Aaret, efter at Udgravningen fandt Sted. Ingen kan sige, hvornaar en saadan Storm kommer igen, som er saa stærk, at man slet ikke kan træffe nogen Modforanstaltning. Man har intet Herredømme over Vesterhavet, og det er det eneste Hav ved vore Kyster, der har en saa uberegnelig Na-

tur. Naar man lukkede ved Hvide Sande og gravede et nyt Løb sydligere, kunde man anbringe en af de to Sandpumpere der, kunde man sige. Men Sandpumperen var beregnet paa at skulle være ved det gamle Udløb. Minister Hage har tydeligt udtalt dette i en Skrivelse, som findes i Tillæg B. for 1897—98 Sp. 554. Han udtalte, at Sandpumpemateriellet var bestemt til at holde Løbet ved Nymindegab aabent. Nu ligger Sandpumperne ved Ringkøbing. Efter Stormen blev den anden lille Fyr derovre „Frem“ bange for at være ved Nymindegab, den havde ellers Station der. Den er nu ogsaa flyttet til Ringkøbing. Mandskabet er stationeret i Nymindegab og har deres Familier der, saa de skulle foruden deres Løn have Dagpenge. Dette Mandskab koster 6,000 Kr. aarlig, og de faa, som sagt, desuden Dagpenge for at ligge ved Ringkøbing, paa „Frem“, som ingenting kan udrette. Det er ogsaa en Maade at anvende „Frem“ paa! Kunde man saa ikke lade den blive dernede ved Nymindegab? Nej, der er nemlig intet Sted, hvor den kan lægge til. Der var oprindeligt en Beding ved Nymindegab, men den har man ogsaa taget, og den ligger ogsaa ved Ringkøbing. Hvad den skal der, ved jeg ikke.

Der er et Medlem af dette Ting, der i Gaar har sagt til mig: Dersom der bliver lukket derovre, kan Skern Aa ikke afvandes, dette store Delta, som afvander 54 Kvadratmile af den danske Jord. Jo, det kan den godt. Jeg har kendt Skern Aaen, saa længe jeg kan minde, at jeg har kendt nogen Ting. Det var galt i mange Aar dernede. Man streedes med den forrige Vandbygningsdirektør Otterstrøm om, hvorledes man skulde bære sig ad. De klagede sig stadig og sagde, at det var Ringkøbing Fjord, som var Skyld i, at Vandet stod op over Engene og ødelagde Tusinder af Læs Hø. Vandbygningsdirektøren sagde: Naar Vandet blot kan komme ud til Ringkøbing Fjord, skal jeg nok sørge for, at det kommer i Havet. Havde han saa Ret i dette? Ja, det har vist sig, at han havde Ret. Man kom i Tanker om, at man var nødt til at regulere Skern Aaen, at det var nede i selve Deltaet, det var galt, idet Flodlejjet havde hævet sig. Dette skyldtes de Udskylninger, Hedeselskabet foretog langt inde i Landet. Sandmasserne fra disse Udskylninger førtes med Aaen, men efterhaanden som de hen imod Udløbet bleve større, havde Vandet ikke Kraft til at føre dem med sig. De hobede sig saa op, saa Vandmasserne ikke kunde